

— obciążenie Komisji poniesionymi kosztami zgodnie z art. 87 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 TFUE

Skarżąca podnosi, że Komisja błędnie uznała wsparcie dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych za pomocą systemu dopłat, a także – szczególne wypłaty wyrównawcze mające na celu ograniczenie dopłaty EEG za pomocą i z tego względu nie powinna była przeprowadzać formalnego postępowania wyjaśniającego.

— W związku z tym skarżąca twierdzi, że przy wstępnej analizie tego, czy system szczególnych wypłat wyrównawczych stanowi pomoc Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie ze względu na to, iż ten stanowiący wyjątek od zasady pobierania dopłaty EEG system szczególnych wypłat wyrównawczych nie przysparza odbiorcom energochłonnym żadnej korzyści, której nie uzyskaliby oni w normalnych warunkach rynkowych.

— Skarżąca podnosi także, że środek ten nie wiąże się z wykorzystaniem zasobów państwowych. Ze względu na to, że dochód z opłaty EEG nie stanowi zasobów państwowych, przewidziany w przypadku odbiorców energochłonnych system szczególnych wypłat wyrównawczych również jest pozbawiony związku z tymi zasobami.

— Skarżąca podnosi następnie, że ten system szczególnych wypłat wyrównawczych nie zakłóca konkurencji. Przywraca on jedynie warunki konkurencji, jaka istniałaby, gdyby nie pobierano dopłaty EEG.

2. Zarzut drugi: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

Skarżąca podnosi, że wydając zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Niemieckie przepisy w przedmiocie wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych były już przedmiotem pogłębionej analizy przeprowadzanej w kontekście tego, czy stanowi ono pomoc państwa. Po jej przeprowadzeniu w 2002 r. Komisja doszła do wniosku, że przepisy te nie przewidują przeniesienia zasobów państwowych. Ponieważ ustawa EEG 2012 nie przewidywała w tym względzie żadnych istotnych zmian, podmioty gospodarcze, których ona dotyczyła, nie czuły się zobowiązane do oczekiwania na wyniki kolejnej analizy, lecz mogły w uzasadniony sposób oczekiwać zgodności tych nowych przepisów z prawem.

3. Zarzut trzeci: nadużycie władzy

Wreszcie skarżąca podnosi, że Komisja nadużyła przyznanego jej w art. 107 i 108 TFUE swobodnego uznania. Wszczęcie postępowania wyjaśniającego ma na celu przede wszystkim zasadniczą harmonizację wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Ten podstawowy cel przyświeca również przyjęciu nowej wersji wytycznych dotyczących pomocy państwa dla środowiska i energii, w których Komisja po raz pierwszy ustanowiła szczegółowe zasady wspierania energii ze źródeł odnawialnych. Aby dokonać takiej harmonizacji, Komisja powinna była przeprowadzić postępowanie przewidziane w art. 116 i 117 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. –Christian Dior Couture przeciwko OHIM (Przedstawienie powtarzającego się motywu z efektem żłobienia)

(Sprawa T-313/14)

(2014/C 223/62)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christian Dior couture SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Sabatier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 4 marca 2014 r. w sprawie R 459/2013-4 w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono odwołanie od decyzji eksperta, w której odmówiono przyznania ochrony w ramach systemu wspólnotowego znaku towarowego międzynarodowej rejestracji wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego nr 1 100 187 dla niektórych ze wskazanych towarów ujętych w klasach 9, 14, 18 i 25;
- dopuszczenie rejestracji graficznego znaku towarowego nr 1 100 187 dla wszystkich wskazanych towarów ujętych w klasach 9, 14, 18 i 25, a posiłkowo dla towarów, w przypadku, których używanie zostało wyraźnie udowodnione;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed OHIM oraz w związku z niniejszą skargą, zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego powtarzający się motyw z efektem żłobienia

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – Vinnolit przeciwko Komisji

(Sprawa T-318/14)

(2014/C 223/63)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: M. Geipel, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] w zakresie, w jakim dotyczy ona ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez nią samą i skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: brak pomocy w rozumieniu art. 107 TFUE

- Strona skarżąca podnosi, że przewidziane w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych stanowią modyfikację cywilnoprawnego systemu wyrównawczego. Nie występuje tu przysporzenie korzyści przy użyciu zasobów państwowych czy też kontrolowanych przez państwo.

2. Zarzut drugi: w każdym razie brak nowej pomocy

- Strona skarżąca podnosi następnie, że ograniczenie dopłaty EEG w przypadku odbiorców energochłonnych nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 108 TFUE, ponieważ w przeszłości Komisja uznała mechanizm finansowy mający na celu wsparcie w Niemczech energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych za zgodny z prawem Unii w dziedzinie pomocy państwa, a do mechanizmu tego nie wprowadzono jak dotąd istotnych zmian.